

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614201384
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614201384.7

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Anna Frigová, v právnej veci žalobcu N. C. A., s.r.o., so sídlom O. 5, XXX XX Bratislava, T.: XX XXX XXX, zastúpeného E. C., s.r.o., so sídlom O. 5, XXX XX K., T.: XX XXX XXX proti žalovaným 1/ V. Z., nar. X.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX W., štátny občan SR, 2/ M. Z., rod. C., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XX/XX. XXX XX W., štátna občianka SR a 3/ Y. R., nar. X.X.XXXX, bytom K. XXX/X, XXX XX W., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka J. na ochranu občana spotrebiteľa I., so sídlom G.. legionárov 5, XXX XX O., IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom A.. hrdinov XXX/XX, 089 01 Svidník, o zaplatenie 3 011,36 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne a žalovaný 3/ sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi sumu 1 316,52 eura s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 12.8.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovaným trovy konania n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 88,40 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, vedeného vo VÚB Prešov, č. ú. SK72 0200 0000 0000 4294 9572, BIC: SUBASKBX, VS 16711621 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 3.3.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne a žalovaného 3/ na zaplatenie sumy 3 011,36 eura s príslušenstvom a na náhradu trov konania.

6C/51/2014

-2-

Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.6.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj postupca) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným.

Postupca a žalovaní 1/ a 2/ uzatvorili dňa 7.4.2005 Zmluvu č. 620835703, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytla žalovaným 1/ a 2/ peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný 3/ prevzal na seba ručiteľský záväzok.

Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1996 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka. To znamená, že aj v otázke premlčania je na daný vzťah potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Tento právny názor vyslovil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.3.2013 sp. zn. 6M Cdo 4/2012, ktorým zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. Navyše, žalobca poukazuje na skutočnosť, že do 31.12.2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach upravených v §§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku (ďalej len ObZ) a v Zákone o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. (ďalej len ZoSÚ). V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 os. 1 OZ sa nespravujú nároky vzniknuté pred 1.1.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 1.1.2008 (§879j OZ). To znamená, že pokiaľ pred dňom 1.1.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 1.1.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až 54 OZ. Ak je účastníkom zmluvného vzťahu spotrebiteľ, je potrebné aplikovať ust. ZoSÚ (lex specialis). Na práva a povinnosti, ktoré nie sú upravené v tomto zákone, tak je potrebné aplikovať ustanovenia ObZ. Použitie Občianskeho zákonníka bolo do 31.12.2007 prípustné len podľa § 1 ods. 2 ObZ, t. j. v prípadoch, ak niektoré otázky nebolo možné riešiť podľa Obchodného zákonníka. Právna dovolenosť, či rozpor s dobrými mravmi môžu byť posudzované len podľa

6C/51/2014

-3-

právnych predpisov platných v čase uzavretia zmluvy. K uvedenému zaujal nepriamo právne stanovisko aj Najvyšší súd SR na strane č. 4 rozsudku spis. zn. 5 Obo 56/2007 zo dňa 4.6.2008, v ktorého odôvodnení uviedol: „Keďže uplatnená pohľadávka vyplýva zo zmluvy o úvere, súd prvého stupňa rovnako správne aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže v prípade tohto zmluvného typu ide o absolútny obchod, takže nie je relevantné, že žalovaná nie je podnikateľkou.“

Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 4 478,87 eura, ktorá pozostávala z istiny 3 298,46 eura, riadneho úroku 742,89 eura, úroku z omeškania 377,72 eura a ostatného príslušenstva 59,80 eura v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a. s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 59,80 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 377,72 eura predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

Podľa zmluvy postupca poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 3 319,39 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 51,92 eura vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.12.2014 v počte 58 a celkovej výške 3 011,36 eura. Splátky pôvodne splatné od 20.8.2013 do 20.12.2014 sa stali splatnými dňa 11.8.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 OZ počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po

vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 11.8.2013 si žalobca uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa.

Dňa 14.4.2014 vstúpil do konania na strane žalovaných vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 27.5.2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 30.5.2014, uviedol, že v uvedenej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

K argumentácii žalobcu, že v tomto prípade sa jedná o absolútny obchod a preto sa má aplikovať ObZ a nie OZ uviedol, že vec je potrebné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z.z., podľa zák. č. 634/1992 Zb. a podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere. Predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 7.4.2005 a definíciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa v tom čase upravoval zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý uvádza podľa § 2 ods. 1 písm. a/: Na účely tohto zákona sa rozumie: a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, a podľa § 23a ods. 1: Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým

6C/51/2014

-4-

znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Žalobca v žalobe tvrdí, že právny vzťah založený zmluvou o úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, vec sa má posudzovať podľa ObZ. Názor žalobcu je však v tejto otázke mylný a aktuálna judikatúra, už bez výnimky, posudzuje zmluvu, akou je zmluva v súdnej veci, za zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je potrebné aplikovať premlčaciu dobu podľa OZ. Poukázal na množstvo judikatúry týkajúcej sa spotrebiteľských zmlúv uzatvorených pred 1.1.2008.

V prvom rade poukázal však na § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom“. Z jednoduchého jazykového a logického výkladu touto ustanovenia jasne vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klientu, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu jeden rok. Veľmi dôležité je v tomto prípade slovné spojenie: „zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku“, lebo banka nemôže postúpiť tú časť pohľadávky, ktorá nespĺňa predpoklad či už 90 dňového alebo súhrnného ročného omeškania. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku po splatnosti je obsiahnutý v Dôvodovej správe k Zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti k § 92 uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ (pozn. Pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z).

Zo žaloby a z vyššie uvedeného potom vyplýva, že ak si žalobca spoločnosť EOS KSI Slovensko uplatňuje pohľadávku zloženú zo splátok splatných po dátume 27.6.2013 (dátum postúpenia pohľadávky), tak mu právny predchodca Slovenská sporiteľňa musel postúpiť pohľadávku ako celok a nie len časť pohľadávky, ktorá zodpovedá peňažnému záväzku, s ktorým je klient v omeškaní. Toto je podľa jeho názoru jasný dôkaz o tom, že právny predchodca žalobcu musel zmluvný vzťah so žalovanými ukončiť ešte pred dátumom postúpenia pohľadávky. Inak povedané, banka nemôže postúpiť nebanke „živý úver“, len pohľadávky z „ukončeného úveru“ a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky. Ustanovenie §3 ods. 2 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách jasne hovorí, že: „Bez bankového

6C/51/2014

-5-

povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak“.

Zmluva taktiež neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 6,25 %, pričom ročný úrok je v zmluve uvedený vo výške 12,60 %. Hodnota RPMN sa vypočítava a zo vzorca na výpočet RPMN vyplýva, že RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 15,29 %. Tak podstatný rozdiel vo výške RPMN má ten istý dôsledok ako neuvedenie RPMN. Preto v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z. z. tento úver je bezúročný a bez poplatkov. Pre úplnosť poukazuje na to, že zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti. V zmluve chýba údaj podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z. veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Rovnako poukázal na skutočnosť, že poplatok za poskytovanie úveru (v tomto smere dal do pozornosti rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe zo dňa 3.5.2010 č. k. AZ 17 U 192/2010), poplatky za správu úveru (rozhodnutie Bundesgarichtshof zo dňa 7.6.2011 č. AZ XI ZR 388/10) a poplatky za upomienky (rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenburgu zo dňa 21.6.2006 č. k. 7 U 17/06) predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky. Ak banka od spotrebiteľa požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľa a vystavuje ho neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Taktiež poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou, a preto nepredstavuje dojednanie týkajúce sa ceny. Vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplacnú službu banky klientovi, práve naopak slúži výhradne záujmom banky.

Avšak vzhľadom na to, že už ku dňu 27.6.2013, ako to vyplýva z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CFE zo dňa 27.6.2013, bol žalovaný 1 221 dní (cca 3 roky a 4 mesiace) v omeškaní, je podľa jeho názoru celý nárok žalobcu premlčaný. Vzniesol preto námietku premlčania, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu trovy konania.

Žalovaný 1/ vo svojom písomnom vyjadrení v žalobe zo dňa 2.6.2014 uviedol, že zastáva názor, že zmluva uzatvorená dňa 7.4.2005 má znaky spotrebiteľskej zmluvy, ktorú charakterizujú dve strany, dodávateľ, ktorým je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zo spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy a plnení nekoná v rámci predmetu svojej činnosti. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu, ide o neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 OZ, podľa ktorého sú neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách neplatné. Premlčanie nároku podľa OZ je 3 roky, zatiaľ čo podľa ObZ 4 roky. V tejto časti považuje zmluvu za neplatnú. Ďalej uviedol, že prevádzal splátky, ale prišiel o prácu, nemal finančné prostriedky na splácanie a predchodkyňa žalobcu neurobila roky nič, až v roku 2013 odpredala pohľadávku. So žalobou žalobcu nesúhlasí, má za to, že pohľadávka žalobcu je premlčaná, a preto vznáša námietku premlčania.

6C/51/2014

-6-

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 16.6.2014 uviedol, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.12.2014 v počte 58 a celkovej výške 3 011,36 eura. Splátky pôvodne splatné od 20.8.2013 do 20.12.2014 sa stali splatnými dňa 11.8.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca má za to, že v danom prípade ide o obchodno-závazkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 4/2012 zo dňa 27.3.2013, podľa ktorého zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a preto sa na jednotlivé práva vzťahuje premlčacia doba 4 roky.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 23.6.2014 uviedol, že v zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 a ods. 2 OZ a v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách má za to, že je možné postúpiť nezosplatenú pohľadávku banky osobe, ktorá nie je bankou, a to bez súhlasu žalovaného. K výške RPMN uviedol, že v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.6.2006 je RPMN vypočítaná správne. Zmluva o splátkovom úvere obsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, k tomu uviedol, že vedľajší účastník nemôže uznať nárok žalobcu, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania je dlžník, prípadne jeho právny nástupca aj zástupca. Žalobca má za to, že súd na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom by nemal prihliadať, nakoľko ju uplatnila neoprávnená osoba.

Žalobca v písomnej odpovedi zo dňa 22.10.2014 uviedol, že dňa 27.6.2013 pôvodný veriteľ postúpil na neho pohľadávku v celkovej výške 4 478,87 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3 298,46 eura, z riadneho úroku vo výške 742,89 eura, z úroku z omeškania vo výške 377,72 eura a z ostatného príslušenstva vo výške 59,80 eura. Sumu 59,80 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 377,72 eura predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Istina vo výške 3 298,46 eura pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Z platobnej histórie je zrejmé, že žalovaní 1/ a 2/ dňa 7.4.2005 čerpali peňažné prostriedky v celkovej výške 3 319,39 eura. Žalovaní 1/ a 2/ z poskytnutého úveru uhradili sumu v celkovej výške 3 151,58 eura.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä Zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier, platobnou históriou a špecifikáciou žalovanej sumy, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu a vyjadrením vedľajšieho účastníka a zistil tento skutkový stav:

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0620835703 zo dňa 7.4.2005, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, súd zistil, že predchodca žalobcu poskytol žalovaným 1/ a 2/ peňažné prostriedky vo výške 3 319,39 eura. Žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach po 51,92 eura k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.5.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 20.12.2014. RPMN je dohodnutá vo výške 6,25 % a výška úrokovej sadzby je 12,60 %. Na základe Dohody o ručení zo dňa 7.4.2005 žalovaný 3/ prevzal na seba ručiteľský záväzok.

6C/51/2014

-7-

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.6.2013 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 83 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovaným na žalobcu. Postupca zaslal žalovaným oznámenie o postúpení pohľadávky listom zo dňa 9.7.2013.

Zo žaloby súd zistil, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.12.2014 v počte 58 v celkovej výške 3 011,36 eura.

Z výzvy zo dňa 15.6.2010 súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného 1/ na úhradu dlžných splátok vo výške 247,63 eura do 10 dní od doručenia tejto výzvy.

Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.5.2013 adresovanému žalovanému 1/ súd zistil, že právny predchodca žalobcu ku dňu 17.5.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru a vyzval ho k splateniu pohľadávky vo výške 4 397,22 eura do 15 dní od prevzatia tohto oznámenia.

Z pokusu o zmier zo dňa 13.2.2014 súd zistil, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 5 456,50 eura najneskôr v lehote do 28.2.2014.

Zo špecifikácie žalovanej sumy zo strany žalobcu zo dňa 22.10.2014 súd zistil, že predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku v celkovej výške 4 478,87 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3 298,46 eura, z riadneho úroku vo výške 742,89 eura, z úroku z omeškania vo výške 377,72 eura a z ostatného príslušenstva vo výške 59,80 eura. Sumu 59,80 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 377,72 eura predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Istina vo výške 3 298,46 eura pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Z platobnej histórie je zrejmé, že žalovaní 1/ a 2/ dňa 7.4.2005 čerpali peňažné prostriedky v celkovej výške 3 319,39 eura. Žalovaní 1/ a 2/ z poskytnutého úveru uhradili sumu v celkovej výške 3 151,58 eura.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, nakoľko medzičasom nedošlo ani k čiastočnej úhrade zo strany žalovaných.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na pojednávaní uviedol, že hlavne poukazuje na to, že úverová zmluva obsahuje nesprávny výpočet RPMN. Z toho dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok len na istinu nepremiľčaných splátok. To sú splátky, ktorých splatnosť nastala dňa 20.3.2011 až 20.12.2014 a je to 46 splátok. Istina jednej splátky je 28,62 eura, istina týchto 46 nepremiľčaných splátok je 1 316,52 eura. Žalobu nad túto sumu navrhuje zamietnuť a v prípade úspechu si uplatňuje trovy konania.

Súd právne uzatvára:

6C/51/2014

-8-

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto zmluvou spotrebiteľskou.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1996 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“). Tento právny predpis v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b) tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 ZoSÚ, je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20020401>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o

6C/51/2014

-9-

určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Vstupom Slovenskej republiky do Európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zák. č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 11 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

6C/51/2014

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predchodca žalobcu dňa 7.4.2005 poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 3 319,39 eura. Žalovaný 3/ prevzal na seba ručiteľský záväzok. Žalovaní sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 51,92 eura. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.5.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 20.12.2014. Z platobnej histórie na úverovom účte žalovaných bolo preukázané, že žalovaní uhradili sumu 3 151,58 eura.

Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovaným splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.12.2014 v počte 58 a celkovej výške 3 011,36 eura, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.3.2010 do 11.8.2013 vo výške 311,97 eura a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3 011,36 eura od 12.8.2013 do zaplatenia. Súd preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je sčasti dôvodný len v rozsahu uplatnenej istiny a úrokov z omeškania z istiny.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 4 ods. 2 písm. a) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Vychádzajúc z obsahu zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 7.4.2005 súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej zmluve toto rozlíšenie absentuje, nakoľko zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, žalobcovi nebolo možné priznať úroky z úveru, poplatky, ani zmluvné pokuty, pretože neboli platne dojednané v písomnej forme. Je zrejmé, že tieto museli byť

6C/51/2014

jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve. V bode 1. zmluvy je len jedna suma mesačnej splátky. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje

neboli v zmluve o poskytnutí úveru uzatvorenej so žalovanými riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov.

Medzi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov. V žiadnom prípade sa zmluvné strany na RPMN nemohli dohodnúť. Súd konštatuje, že Zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 6,25 %, pričom ročný úrok je v zmluve uvedený vo výške 12,60 %. Hodnota RPMN sa vypočítava a zo vzorca na výpočet RPMN vyplýva, že RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 15,29 %. Taký podstatný rozdiel vo výške RPMN podľa názoru súdu má ten istý dôsledok ako neuvedenie RPMN. Preto v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z. z. tento úver je bezúročný a bez poplatkov.

Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu o splátkovom úvere č. 0620835705, z ktorej si žalobca uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 4 ods. 2 písm. g/ a § 4 ods. 5 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov a žalobca má nárok len na istinu nepremičaných splátok. Preto ani platby žalovaných nemali byť započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t. j. tej sumy, ktorú žalobca žalovaným reálne poskytol. Vzhľadom na to, že žalovaným 1/ a 2/ bol poskytnutý úver vo výške 3 319,39 eura, istina jednej splátky bez úrokov a bez poplatkov je 28,62 eura. Žalobca má nárok na zaplatenie 46 nepremičaných splátok od 20.3.2011 do 20.12.2014 vo výške 1 316,52 eura. Preto súd uložil povinnosť žalovaným zaplatiť žalobcovi 1 316,52 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 369 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

6C/51/2014

-12-

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pretože žalovaní sa dostali do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, dostali sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto súd žalobcovi priznal v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj požadovaný 8,5 % úrok z omeškania z priznanej sumy 1 316,52 eura od 12.8.2013 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovanými súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p.. Žalobca mal vo veci úspech vo výške 1 316,52 eura a žalovaní vo výške 1 694,84 eura, teda miera úspechu žalovaných činí 12,56 % ($1\,694,84 - 1\,316,52 = 378,32$; $378,32 : 3\,011,36 = 0,1256 \times 100 = 12,56$ %). Súd nepriznal trovy konania žalovaným, nakoľko trovy konania priznať nežiadali a nakoniec im žiadne trovy nevznikli. Súd priznal trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane úspešnejších žalovaných, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 703,34 eura z hodnoty 3 011,36 eura, čo predstavuje podľa vyhl. č 655/2004 Z.z. (ďalej len AT) za jeden úkon právnej služby odmenu 121,16 eura a 8,04 eura paušál pri vykonaných úkonoch: prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom (§ 13a ods. 1 písm. a/ AT) - 121,16 eura, režijný paušál 8,04 eura, vyjadrenie zo dňa 27.5.2014 (§ 13a ods. 1

písm. d/ AT) - 121,16 eura, režijný paušál 8,04 eura, účasť na pojednávaní dňa 19.6.2014 (§ 13a ods.1 písm. d/ AT) - 121,16 eura, režijný paušál 8,04 eura, vyjadrenie zo dňa 26.6.2015 (§ 13a ods. 2 písm. b/ AT) - 60,48 eura, režijný paušál - 8,39 eura, účasť na pojednávaní dňa 10.11.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/ AT) - 121,16 eura, režijný paušál 8,39 eura. Odmena spolu (bez DPH) 586,12 eura + 20 % DPH - 117,22 eura, spolu odmena (s DPH) = 703,34 eura. Vzhľadom na 12,56 % mieru úspechu žalovaných tieto trovy predstavujú sumu 88,40 eura. Súd teda zaviazal žalobcu na zaplatenie trov konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 88,40 eura.

Povinnosť žalobcu prisúdené trovy konania zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vyplýva z ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá,

6C/51/2014

-13-

v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).